

Makó visszacapja az átadott kórházi vagyont

Ünnepi ajándék a megyétől

Tíz év után ismét tulajdonos lesz a makói önkormányzat a város legfontosabb egészségügyi intézményében. A Dr. Diósszilágyi Sámuel Kórház-rendelőintézet tulajdonjogáról az ünnep előtt hozott határozatot a megyei közgyűlés, döntő többséggel.

A makói önkormányzat 1991-ben határozta el, hogy megállapodást köt a megyei önkormányzattal a fekvő- és járóbeteg-szakellátásról. A többség úgy vélte a makói testületben, ahhoz, hogy a makói kórház is fejlődjön, át kell adni a nagyobb lehetőségekkel rendelkező megyei önkormányzatnak. A város polgármestere most levélben kérte a megyei testülettől, juttassa vissza tulajdonjogot a városnak. Buzás Péter a többi megyei működtetésű intézmény státusára hivatkozott, és arra, hogy a makói kórház rekonstrukciója nyomán több kórházi épületnek is megváltozik a funkciója a városban.

A megyei testület pedig ezúttal úgy határozott, hogy a Lonovics sugárút 17. alatti épület tulajdonjogát – mivel a kórház idegostálya elköltözik innen – térítésmentesen átadja a városi önkormányzatnak. Ezen túl, a rekonstrukció befejezése – 2003 – után a makói önkormányzat az 1991-ben kötött megállapodás által leírt ingatlanok értékével a kórházi vagyon rész tulajdonosává válik.

Buzás Péter a döntést követően kérdésünkre elmondta: örült a döntésnek. Abban, hogy ez ilyen simán megszületett, jelentős szerepe volt a vagyonbizottsági előkészítésnek is.

– Ez a város szempontjából nagyon fontos, pozitív döntés, és köszönet illeti mindazokat, akik se-

A hamarosan meginduló rekonstrukció, a felújítás értéke a megyei önkormányzaté marad, a régi vágyon pedig a várost illeti.

Fotó: Karnok Csaba

gítettek – mondta lapunknak Buzás Péter. – Tény, régóta szeretnénk volna, hogy a tulajdonjog vissza kerüljön a városhoz. De ez most különösen azért fontos, mert a kórházi rekonstrukció arról is szól, hogy egy tömbben fog működni az intézmény összes osztálya. És bizony nem mindegy, hogy a Lonovics sugárúti épület, amelyben ma az idegostály működik, a rekonstrukció befejezésekor a megye vagy a város tulajdonában lesz. A döntésnek köszönhetően a makói önkormányzathoz kerül, s egy ilyen épület bizony sok mindenre hasz-

nálható, sokat ér. Ezen túl azért fontos, hogy az 1991-ben átadott vagyon visszakérül, mert így a később beinduló egészségügyi privatizációt is kedvezőbb pozícióból várhatja a város.

– A siker most részben annak köszönhető, hogy megváltozott a megyei közgyűlés összetétele. Megjelent az a törekvés a közgyűlés munkájában, hogy ha tudja, lehetőleg segítse a településeket – mondta Marosvári Attila, a megyei közgyűlés makói alelnöke. – Ilyen szándékkal, szellemben született támogató döntés a mó-

rahalmi fürdőfejlesztés ügyében, s a szentesi, csongrádi iskolák átvételéről is.

A megyei határozat szerint amíg a Lonovics sugárúti épületre szükség van a kórháznak, a megyei önkormányzatot ott ingyenes használati jog illeti meg. A Kórház utcai épületegyüttesben a megyei pénzből megvalósult beruházások, rekonstrukciók és felújítások értéke a megyei önkormányzat tulajdonában marad. Az osztatlan közös tulajdon létrehozásáról elvi megállapodást kell kötni.

BAKOS ANDRÁS

Lassú Örlés

BAKOS ANDRÁS

„Isten malmai lassan de biztosan örölnék” – olvasom abban a levélben, amelyet egy íráshoz nem szokott kéz körmölt le. A dolgozatot az ünnep előtt hozta az idős apátfalvi férfi, aki régebben az egyik parlamenti párt megyei elnöke volt. Tény, hogy zárós körülmények között váltották le ebből a tisztéből, és zárták ki a pártból. Erről a levélben is szó van. Az írás elsősorban mégis arról szól, hogy végre nemcsak neki rossz, hanem annak a politikusnak is, aki őt annak idején – a makói városi bíróság 1995-ös, jogerős ítélete szerint – alaptalanul rágalmazta. A levél mellé csatolt bírósági irat szerint a rágalomért a politikust százhatvan napi tétel, tizenhatezer forint pénzbüntetésre ítélték, mert azt nyilatkozta egy vele készült interjúban, hogy a bácsit gazdasági bűncselekmények miatt zárták ki a pártból. A levelet író bácsi szerint természetes, hogy a bíróság akkor, abban a perben az ő javára döntött, ám igazából most szolgáltatott neki igazságot. A legfőbb ügyész ugyanis a politikus – 1998 óta országgyűlési képviselő – mentelmi jogának felfüggesztését kérte a parlamenttől, család gyanúja miatt.

S valóban: azt a tortúrát, amit a makói országgyűlési képviselő karácsony előtt megélt, tényleg lehet bűnhődésnek nevezni. Igaz ugyan, hogy a parlament nem adta ki őt, így a legfőbb ügyész által említett eljárás nem kezdődhet meg, ez azonban csak egyetlen győztes csata volt egy olyan háborúban, amiben ő nem is harcosnak, hanem vadnak érezhette magát. Átéltette, hogy az országos televíziócsatornák munkatársai egymást taszigálva próbálták hozzáférni. Eddigi munkája során soha ennyire nem éreklődött iránta a sajtó, pedig ő tényleg dolgozott, csakhogy sokakkal ellentétben mindig is feszengett a nagypolitika színpadán. Megélhette, hogy a fényképét első oldalán közlő újságot felesége asztalára tették a figyelmes munkatársak, és kisfia arról beszélt neki az óvoda kapujában, hogy nem kellett volna kiállnia pártja elnöke mellett. Családjá együtt bűnhődött vele, miközben ki sem derült, hogy bűn-e az, amit elkövetett.

Úgy látszik, igaz van a bácsinak, és ennek így kell történnie. Hiába a remény, nem lesznek láthatóbbak azok az erők, szándékok, amelyek a magyar politika folyamatait irányítják. Nem tisztábbak az eszközök sem. A legfőbb ügyész „mozgása” pedig ezután valószínűleg mindig témát ad az épp aktuális ellenzéki pártnak, bárki is töltse be ezt a posztot. Tényleg úgy látszik, az a kerék, amely előbb a bácsit, most pedig a képviselőt elkapta, bárkit, bármikor elkaphat. És idővel tudni lehet előre, ki kerül sorra legközelebb.

De, hogy ehhez az egészhez az Istennek is köze lenne, azt – ahogy a jobboldali napilap neves publicistája szokta írni – én nem tudom.

Látogatások szentestén

MUNKATÁRSUNKTÓL

A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan a város vezetői az idén is felkeresték azokat az intézményeket, hivatalokat ahol még szentes-

te sem állhatott meg a munka. Ványai Éva alpolgármester december 24-én délután előbb a tűzoltókat, majd az újszegedi gyermekkórház dolgozóit és betegeit látogatta meg. Az osztály két la-

A gyermekkórház dolgozói és kis betegei is örültek a város ajándékainak.

Fotó: Miskolczi Róbert

kója, a másfél éves Szűcs Zsófi és a 14 hónapos Kolompár Krisztofer kezdetben megilletődötten figyelte a város ajándékait tartalmazó dobozokat, de pár perc múlva előbb a hölgy, Zsófi, majd kisvártatva Krisztofer „engedett”, és mind a ketten mosolyogva ropogtatták az édességeket.

Ványai Éva mellett Szeged többi vezetője is útra kelt a város ajándékaival hétfo délután és kora este. Bartha László polgármester a mentők és a rendőrség ügyeletét, Mezey Róbert jegyző a II. számú kórház traumatológiai osztályát, Tímár László gazdasági alpolgármester a gyermekklinikát és a sebészetet, Lengyel Györgyi kancellár pedig a Tisza Lajos körüti gyermekügyeletet kereste fel.

Ki segít az őstermelőkön?

Mi lesz 1,2 millió őstermelővel? – kérdezte nemrégiben Dán János makói honatyja a parlamentben az agrártárca illetékesétől. A kiskisgazda képviselő úgy fogalmazott: Bánk bán Tiborca aggasztónak érzi jelenlegi helyzetét és esetenként szinte kilátástalannak látja a jövőjét.

Dán János a mezőgazdaságból élők helyzetét vázolv felidézte, hogy a rendszerváltozás során az ipari munkahelyek zöme megszűnt és kényszerből az is gazdálkodni kezdett, akinek korábban nem ez volt az élet-hivatása. Noha a Kárpát-medencében a jó föld és a kedvező időjárás általában bő terméssel hálálja meg a befektetett szorgos munkát, a gazdák életszínvonal elmarad a társadalom más rétegeiéhez képest. A kiskisgazda frakcióvezető-helyettes emlékeztetett arra, hogy miközben a termeléshez szükséges eszközök ára nyugati színvonalú, az elérhető árbevétel elkeserítően alacsony. Dán János szerint a megoldás az új értékesítési lehetőségek keresésében, a termékpálya-szabályozásban keresendő, emellett hazánkban is be kell vezetni az uniós támogatási módszereket, konstrukciókat és mértékeket. Ha pedig mindez nem lehetséges, tovább kell csökkenteni a gazdálkodók adóter-

heit (ezt különben a makói képviselő korábban már szorgalmazta). Véleménye szerint ennek híján az 1,2 millió őstermelő sorsa az uniós csatlakozást követően kilátástalanná válik.

Az FVM nevében Kékkői Zoltán államtitkár reagált Dán János szavaira. Elmondta, hogy a tárca számításai szerint 1,3 millió őstermelő 28 százaléka nem végez statisztikailag értékelhető termelő tevékenységet. Az egy hektárnál nagyobb területen gazdálkodó őstermelők már most is részesülnek különböző támogatási formákban, így például a hektáronként 12 ezer forintos földalapú, vagy a hasonlóképp mindenkinek járó állattenyésztési támogatásban. Noha az uniós csatlakozás közelsége arra ösztönzi a tárcát, hogy elsősorban a családi gazdaságok megerősítésének szenteljen figyelmet, a kistermelők problémáit is igyekezznek megoldani. Ennek keretében ösztönzik integrálódásukat, a vidékfejlesztési programokkal pedig olyan tevékenységek felvételét támogatják, amelyek révén a kistermelőknek nem kell az éles piaci versenybe beszállniuk, mégis tisztességes jövedelemhez juthatnak.

SZ. I. M.

Püspöki szentmise a Csillag-kápolnában

Karácsony a rácsok mögött

Folytatás az 1. oldalról

Kulturális és sportprogramokat is szerveztek idén karácsonykor a Csillagban. Színpadra lépett a Börtön Kaptár Bandje, s előadták műsorukat a roma hagyományörző zenészek is. Míg a sportosabb rabok benevezhettek a sakk- és kártyaversenyre.

– Karácsonyi menüről is gondoskodtunk elítélteink számára. December 24-én például halászlé és túrós csusza szerepelt az étrendben – mondta el Veszélka parancsnok.

A szent ünnep kapcsán Majzik Mátyást, a Szegedi Fegyház és Börtön katolikus lelkészét arról kérdeztük, mennyiben változott a hitélet az elmúlt évek során a Csillagban.

– Közel ötvenéves tiltás után, a rendszerváltozt követően nyújthattak ismét lelki vigaszt az egyházak képviselői a Szegeden raboskodóknak. Tavaly szeptember elsején aztán megalakult ország-szerte a börtönlelkész szolgálat, így immár szervezett keretek között zajlik a hitélet hazánk valamennyi fegyházában. A Csillag több mint 900 elítélte közül mintegy kétszázan vallják vallásosnak magukat, míg az istentiszteleteken száznál is nagyobb számban jelennek meg rendszeresen – mondta Majzik atya.

– A sok-sok évre bezártak világban különösen érezhető, hogy nemcsak meleg ételre, ágyra, fűtött szobára van szüksége az embernek, hanem lelki támaszra is. Ezért rendkívül fontos az a szolgálat, amit az egyházak végeznek a Csillagban. Az évtizedekre bezártság-ra ítélték, de leginkább azok, akik tényleges életfogytig tartó büntetésüket töltik, pedig még inkább csak

Ünnepi misén – a börtönkápolna bejárata.

Fotó: Miskolczi Róbert

papijuktól nyerhetnek el vigasztalást, hiszen tőlük hallják a vigasztaló szavakat: a lét nem ér véget a test halálával, rácsok mögött is zajlik életük, nem értelmetlenül múlnak el fölöttük az esztendő – fogalmazott a szenteste napján Majzik Mátyás. Majd hozzátette: – Az egyházak, valamint az im-

már tízéves múlta visszatekintő börtönpasztorációs szolgálat ajándékokkal is igyekszik elviselhetőbbé tenni a börtönéletet. Az idei karácsonyi ajándékgyűjtő akció eredményeként közel 200 csomagot oszthattunk szét a rabok között.

BÁTYI ZOLTÁN